

[Frode Jakobsen.]

nemlig at frihandelsområdet bliver til ingenting, og at der samtidig står skrevet over døren til de seks' landbrugskonference: for sent for Danmark.

Jeg tror også, der er en anden grund til, at Danmark, hvis det alligevel skal ende i fællesmarkedet, vil se sin fordel ved ikke at vente for længe. Denne sag er i dag båret frem af stor idealisme; uden den ville man aldrig være kommet så vidt, som man er. Danmarks tilslutning på et tidligt tidspunkt ville betyde en politisk sejr for de seks. Der er grund til at tro, at den sejr er de parat til at betale en pris for i dag; men bagefter skal man ikke gøre sig nogen illusioner. Bagefter vil hverdagen komme, nye investerede interesser vil være skabt, og markedet i Europa vil være blevet fordelt mellem de seks. Et af dem, Holland, kan rent egoistisk set ikke være interesseret i, at Danmark er med. I dag er det umuligt for noget land at gå imod, men når hverdagen har meldt sig, ja, så er der vel heller ingen, der direkte vil sige nej, men hvis de seks ikke længere er interesseret, kan de stille deres betingelser, og disse betingelser kan blive dårligere, end de er i dag. Danmarks indtræden i et stort fællesmarked medfører naturligvis ikke bare behageligheder. Ingenting, i hvert fald ikke noget, som er stort — og dette er stort — får man gratis.

For mig er der ingen tvivl om, at vejen fremad mod større økonomiske enheder simpelt hen er en historisk nødvendighed; udviklingen vil ubarmhertigt gå sin gang, hvad enten vi kan lide det eller ej; det er os, der vil sakke agterud, hvis vi ikke forstår dette. Men hvordan er vi forberedt? Der er to europæiske muligheder, og vi er enige om, hvilken vi skal foretrække. Det forekommer mig, at frihandelsområdet har fået en fair bedømmelse; men de seks ikke en tilsvarende. I mørke farver har man udmalet, hvad der vil ske for dansk industri, hvis vi slutter os til de seks: det ville betyde døren slået op for de seks' industrivarer, og hvordan skulle vor industri kunne klare det? Der er her et alvorligt problem, det er ikke noget, som nogen kan tage let på, men de fleste argumenter, som advarer mod følgerne for vor industri af en tilslutning til de seks, er simpelt hen ikke rigtige. De ville være rigtige, hvis alternativet var et nordisk marked,

men det andet alternativ er ikke Norden, heller ikke for den regering, der i dag forhandler.

Det, som man sætter alle sejl til for at nå, er oprettelsen af et frihandelsområde, men det ville betyde døren slået op ikke bare for de seks', men også for Englands og de andre OEEC-landes industrivarer. Det er, ligesom man har fundet alle de mørke sider frem hos de seks, og som om man har lukket øjnene for dem ved frihandelsområdet. Det mest sandsynlige er dog, at hvis frihandelsområdet kommer til at eksistere, kommer det til at ligne fællesmarkedet stærkt, og så har man malet det sort, som man bagefter skal til at sige god for. Vi er enige om, at frihandelsområdet er målet, men vi kan ikke være sikre imod, at det glipper. Derfor kan ingen i dag vide, hvilken afgørelse vi ender i, og det kan ikke være en fordel, at vi, før vi indtræder i fællesmarkedet, har nået at få fremstillet sagen på en sådan måde, at det danske folk må tro, det er Danmarks fordærv.

Der er to muligheder foran os, ikke tre — to europæiske muligheder, og måske er det ikke helt så afgørende, hvilken af de to det bliver; alvorligt er det kun, hvis vi ikke er forberedt på nogen af dem. I stedet for at skændes om formen, frihandelsområde eller fællesmarked, skulle vi efter min mening forberede det danske folk på det store nye på godt og ondt, der uvægerligt vil komme. Mest sandsynligt er det måske, at det, vi vil opleve, er, at det lykkes for os at skabe det frihandelsområde, som al vor stræben går ud på at skabe, og vi så opdager, at det kommer til at ligne fællesmarkedet, om ikke på en prik, så i alle afgørende træk. Og mon ikke det vil være den lykkeligste af alle løsninger? Lykkeligst for Danmark, fordi vi så kan blive stående sammen med vore nordiske brødre og sammen med England. Lykkeligst for Europa, fordi den smertelige spaltning vil blive undgået, samtidig med at det er lykkedes at tage et stort og afgørende skridt fremad mod større enhed i Europa.

Heick: Jeg er fuldstændig enig i de synspunkter, som det ærede medlem hr. Per Federspiel på venstres vegne fremsatte; jeg må også sige, at det ærede medlem hr. Frode Jakobsen i sin tale gav udtryk for